

3. Tredje grunden:

- Sökanden gör alternativt gällande att det påstådda stödet beräknats på fel sätt.

Talan väckt den 31 oktober 2016 – BNP Paribas mot ECB

(Mål T-768/16)

(2017/C 006/61)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: BNP Paribas (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Champsaur och A. Delors)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- med stöd av artiklarna 256 FEUF och 263 FEUF ska ogiltigförklara beslut ECB/SSM/2016 – ROMUWSFPU8MP-RO8K5P83/136 som antogs av Europeiska centralbanken den 24 augusti 2016, och
- förplikta Europeiska centralbanken att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Europeiska centralbanken (ECB) gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den tolkade bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, s. 1) (nedan kallad förordning nr 575/2013).

Sökanden har bland annat gjort gällande att ECB:s beslut av den 24 augusti 2016 att avslå sökandens begäran om tillstånd att inte ta upp exponeringar mot den offentliga sektorn vid beräkningen av bruttosoliditetsgraden (nedan kallat det överklagade beslutet)

- Strider mot EU-lagstiftarens avsikter och de mål som eftersträvas med förordning nr 575/2013,
  - helt berövar artikel 429.14 i nämnda förordning dess ändamålsenliga verkan, och
  - innebär att ECB inkräktade på EU-lagstiftarens befogenheter.
2. Andra grunden: Det är uppenbart att kreditriskbedömningen avseende det förvaltade sparkapitalet i det överklagade beslutet är felaktig, då ECB underlät att beakta tillämpliga rättsliga bestämmelser och empiriska uppgifter avseende detta sparkapital samt de relevanta rapporterna från Europeiska bankmyndigheten, samt gjorde sig skyldig till oriktig bedömning med avseende på såväl risken för låg bruttokonsoliditet som med avseende på andra stabilitetsrisker och närliggande risker.
  3. Tredje grunden: Proportionalitetsprincipen åsidosattes i det överklagade beslutet i den mån som beslutet dels åsidosätter den allmänna proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen, dels inte uppfyller de specifika krav som följer av proportionalitetsprincipen med avseende på tillsyn, vilka innebär att tillsynskraven anpassas efter bankens affärsmodell och de risker som den innebär för finanssektorn och ekonomin.